

Fragment uit Tiny Fisscher & Barbara de Wolf, Het geluk van Schildpad, Samsara, 2021. Dit fragment mag uitsluitend gebruikt worden voor educatieve doeleinden en mag niet verder worden verspreid.

Dag Rups

‘Ik ga maar eens,’ zegt Rups.

Ze zitten bij de beek.
Schildpad,
Das en
Eekhoorn.
Rups hangt aan een tak.

‘Waar ga je naartoe?’ vraagt Schildpad.
‘Dat weet ik niet precies.
Naar ... iets anders.’
‘Iets anders dan wat?’ vraagt Das.
‘Iets anders dan nu.’

‘Blijf je lang weg?’ vraagt Eekhoorn.
Rups valt stil.
‘Ik denk van wel,’ zegt ze dan.
‘Misschien zelfs voor altijd...’

‘Altijd,’ fluistert Das, ‘dat is wel erg lang...’
Rups zucht. ‘Ja,’ zegt ze. En dan: ‘Dag.’

Elke dag komen ze even kijken of er iets met de jas gebeurt.
Of Rups tóch terugkomt en vertelt waar ze is geweest.

Er gebeurt niets.
De jas hangt daar maar.
Tot op een dag...

Er begint een vel om haar heen te groeien.
Een vel als een dikke jas.
'Dag, Rups,' zegt Schildpad.
'Dag, Rups,' zeggen ook Eekhoorn en Das.

Weg is ze.
Helemaal ingezwachteld.
'Rups, ben je er nog?' vraagt Das.
Er komt geen antwoord.

Schildpad rekt zijn nek.
'Waar zou ze nu zijn?'
'Op weg naar iets anders, denk ik,'
zegt Eekhoorn.

De jas beweegt,
wiebelt,
wankelt,
openbreekt...

Er komt iets tevoorschijn.
Eekhoorn springt op. 'Rups! Ben jij dat?'

Maar het is niet Rups, het zijn vleugels:
tere, vochtige, gekreukelde vleugels.

Ze fladderen wat,
de droge lucht strijkt ze langzaam glad.
Dan klinkt er: 'Ik heet nu Vlinder.'

Haar vleugels waaieren uit.
Ze zweeft door de lucht,
zwenkt en zwiert,
sierlijk en licht.

Op Schildpads rug strijkt ze neer.

‘Welkom, Vlinder,’ zegt Schildpad.
‘Ja, welkom!’ zeggen ook de anderen.

Dansend vliegt Vlinder weer op.
‘Dit is nog eens iets anders,’
zingt ze zachtjes.
‘Dit is iets heel moois anders...’

